

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

ter antiquos scriptores primus nominat, quique satis erat propinquus temporibus dictorum Caesarum, scribens sub Hadriano Imperatore, cum commemorat omnia Germaniae loca, non praterisset, quae ibi Caesares fundauissent: & si ille Alexandrinus homo, dissimulante gloriā Caesarum transisset, Cornelius Tacitus Germania diligentissimus designator, & Italicarū laudum studiosus exequutor, non praterisset tot praecleara Caesarū opera per Germaniā. Igitur totam fabulā cū authoribus reijcimus, contenti veris narrationibus, quas testimonio probatissimorum introducemus authorū. Hoc potius crediderim, aliquem ex Germania proceribus militasse Romanis, & sacra illorum perdidicisse, domūque reuersum, Romanis idolis vel arces, vel templa consecrāsse: quale aliquid de Maroboduo temporibus Augusti narrat Strabo. Et haec ad superiora tempora referantur, hoc loco per rememorationem dicta.

CAPVT XXVI.

Ventum est ad ea tempora, quae haecenus nostri prima Saxonum putauerunt, quibus hoc bellum inter Thuringos atque Saxones confectum est: quod vnde sit ortum, aliter nostri à Franci memorant: vtrunque seriem breui exequemur. Annus erat post natum Christum quingentesimus, aliquot additis, cum moriens Clodoueus, primus Christo fidelis Francorum rex, quatuor reliquit filios, Theodericum, Childepertum, Clotarium, atque Clodomirum: qui inter se regni ditio- nem, quam pater mirifice ampliavit, sunt partiti: concordibus animis, in suo quisque, demorabantur. Thuringis ea tempestate Ermenfredus rex praerat: qui suae uxoris Amelbergae, duos fratres, quod regnum affectāsse dicerentur, Bertarium atque Baldricum necauerat: id

D 5 dolen-

dolentes Franciæ reges, quod eos sanguine contingerent occisi iuuenes, bellum indixere Thuringo: mouentiq; in hoste. Ille dolos struēs, qua parte intraturos sciebat, fossam grandē aperuit: eamq; viridatibus operit ramalibus atq; cespitiibus. Eare comperta, reges in hostem iritationes feruntur: occurrentem praelio fundunt, & fugant: insequunturq; fugientem ad fluuium vsq; Onstrit: ibi praelium instaurant Thuringi, ex fuga subsistentes: Sed tanto sternuntur à Francis ardore, vt stragis magnitudo pontem à cadaueribus strauerit Francis transituris. Ermenfredus tum ex fuga se cum paucis in urbem recepit: vnde fide regia euocatus ab Theoderico in Tulbacum castellum, cum ambularent inuicem colloquentes, loco precipiti Theodericus ex latere ambulanti, & nihil tale formidanti, cubito impellens, precipitio collisit: regnumq; occisis eius liberis, in potestatem accepit. Haec Gallorum commemoratio, nulla ex parte Saxones contingit: Aliter autem nostri rem narrant. Ermenfredi, inquit, coniunx Amelberga, soror erat regum Franciæ: ea per Iringum militem, cui rex multa permiserat, & cui penè totus incubuerat, (talis enim erat manu & consilio) regi suggerit, Theoderici Metensium regis ditio nem inuadat: quod notho minùs quàm legitima nata Amelberga, regnum deberetur. Theodericus ad Ermenfredum legatos mittens commonefacit, vt regibus Franciæ integritatem fidei conseruet, se illi futurum non dominum, sed amicum, quod regum esset sororius. Tum se insolens mulier occasionem putat esse natam, qua mentis ardorem effundat: stimulat regem per Iringum militem, ferocius respondeat legatis, regnum iustiori titulo sibi deberi per coniugem, quæ nata esset de regina matre, quàm Theoderico, qui natales suos non agnosce-

ret:

ret : ferebatur enim ex concubina natus. Secundum hæc verba Ermenfredus prius re in concilio discussa, cum omnes paci inclinarent, impares se Francorum viribus testarentur : Rex tamen instinctus ardore fœminæ, per militem memoratum legatis respondit : Amicitiam & affinitatem regum se magnificare : mirari tamen, quod Theodericus supra se dominij ius præferat : compertos esse natales coniugis suæ atque Theoderici, quod illum seruilis ex matre conditio afficiat : illam stirps regia ex utroque parente condecoret. Legati non leuiter accepere ignominiosa responsa, scientes ea magni cruoris effusionem portendere : quæ tamen audiuerunt, ad regem suum pertulerunt. Ille etsi excauit audiens, tamē iram vultu præsit, modestè respondens : Ergo seruilem Thuringo conditionem præferamus, ostendamusq; ei qui geniti sumus. Nec moratus, validum conduxit exercitum ex omni ditione Francorum. Nec segnius Thuringus, sciens quale incendium conflagrauerit : arma vocat, venienti occurrit hosti. Conuenere exercitus hostiles in loco qui dicitur Rumberg : neuter pugnam detrectauit : ilico magnis utrinque animis concursus est : Extracta est in noctem pugna, quæ in vesperum cœpta est : vmbra dimouerunt praliantes : nox castris custodes adhibuit. Vix orta luce, magno animorum ardore ad pugnam redeunt : certi non cedere : integri saucijs submituntur : & per omnem, quæ longissima fuit, diem, certamen extrahitur. Tanta utrinque cades commissa est, ut incertum pugnantibus esset, qua parte staret victoria. Tertia demum lux prodidit Ermenfredum maiori parte copiarum esse nudatum : qui perinde se pro victo gerens, in urbem Chidinga ad amnem Onstrit fugiens, se recepit.